

og se, om de have faaet nogen Del af de 5 Mill. Kr. — vi have desværre ikke mærket saa meget til, at vi have faaet den Fordel, det ærede Medlem mener, vi have indkasseret — og han siger derefter ordret: „Det skal være vor Opgave at skaffe dem deres retsmæssige Andel deraf. Vil Grosserersocietetet“ — jeg ved for øvrigt ikke, hvorfra han har det — „hjælpe os dermed, skal det have Tak; thi vi tage imod Hjælp, selv om det saa var af General Satan“. Det er altsaa ordret, hvad det ærede Medlem har sagt, og der føjes til bagefter: „Hør!“, det er altsaa noget, som Arbejderne her i Kjøbenhavn have syntes godt om, det er noget, der har kunnet passe dem. Denne Forbundsfølge misunder jeg slet ikke de Herrer. Men jeg vil sige, at der er meget stor Forskel paa, naar der fra Kristenfolks og fra Missionsfolks Side bliver talt om Satan som en Forbryder, der vil søge at ødelægge og fordærve Mennesket, og saa naar der bliver talt derom fra de Herrer Side, som vedkende sig, at de kunne bruge ham som allieret i deres Kamp.

Saa vil jeg for Resten sige til det ærede Medlem, naar han sagde, at Kristendommen, hvor den da ellers duede, stod i den inderligste Forbindelse med Socialismen, at jeg tror, det vil blive et meget lille Tal af de virkelige kristne her i Landet, som det ærede Medlem kan indrullere under den Del, der staar i den inderlige Forbindelse med Socialdemokraterne. I hvert Fald er der her i denne Sal mange, deriblandt det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som vel ogsaa regner sig til at være en kristen, det er jeg overbevist om, som ikke hører til den Slags kristne, det ærede Medlem mener staar i en virkelig Forbindelse med Socialisterne. Vi have jo set, at et af de socialdemokratiske Blade siger om den Forsamling, der har sat sig til Opgave at raade Bod paa de stakkels brystsyge Menneskers Lidelser: „Hvilket modbydeligt Skue at se denne sammenløbne kristne Hjord af venstre- og højresindede Samfundsstøtteren om at gøre i Velgørenhed for at hindre Staten i at gøre sin Pligt over for de Tusinder af lidende“. Det er det ærede Medlem for Ringkøbing og mange andre Medlemmer her i denne Sal, som her skildres som en modbydelig, sammenløbne kristen Hjord. Jeg synes snart, det maatte falde de Herrer for tungt for Brystet at skulle for at redde enkelte Kredse støtte sig til de Herrer Socialdemokraters Hjælp, der i den Grad haane dem ikke alene for

deres Politik, men ogsaa for selve deres Kristendom. Hvad angaar det, det ærede Medlem nævnede, at hvis Jesus nu var paa Jorden — jeg skal for øvrigt ikke drøfte det vidtløftigt med ham — vilde han kun optræde i Rømersgade, saa vil jeg sige, at det er ikke umuligt, han vilde det, vi vide jo, at han ogsaa optraadte i Templet for med Svøben at rydde den Forargelse ud, som var der, og muligvis vilde han finde, at der i Forsamlingen i Rømersgade kunde tales noget andet og bedre end det, Socialisterne opvartede med, og maaske vilde han forsøge paa at rydde Salen, for at noget bedre kunde komme ind. Det er slet ikke usandsynligt.

A. Christensen: Jeg har følt mig foranlediget til at bede om Ordet ved, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har fremdraget nogle Udtalelser af mig efter Rigsdagstidenden, som ere faldne for tre Aar siden, og jeg føler, der er Anledning til at sige, at jeg vedstaar disse Udtalelser til Punkt og Prikke endnu den Dag i Dag, og jeg maa tilføje for ikke at blive misforstaaet, at mine Udtalelser den Gang skulde forstaaes saaledes, og mit Standpunkt skal forstaaes saaledes, at jeg ikke ønsker at være med til at give en Statsunderstøttelse til den Indre Mission, hvad enten denne Understøttelse resulterer i at opføre en Bygning eller i at holde Soldaterhjem, som kunne holdes paa anden og efter min Overbevisning bedre og mere neutral Maade end gennem Understøttelse til Indre Missions Soldaterhjem.

J. H. Jensen: Jeg har kun ønsket at gøre en kort Bemærkning, da jeg mener, at denne Sag er diskuteret længe nok. Jeg ønsker ikke at blande mig i Striden om Indre Mission; hvad jeg ønsker at udtale, er kun det, at jeg har forstaaet, at Soldaterne føle sig godt hjemme i det Hjem, der bydes dem i Gotersgade, og jeg frygter ikke for, vi skulde faa en eneste hjem som sindssyg paa Grund af den religiøse Paavirkning, han faar der — det var jo det, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var særligt bange for, at vi skulde faa overordentlig mange Soldater gjorde sindssyge af den Retning. Det er min fulde Overbevisning, at er der ikke anden Fære for Ungdommen ved at komme til Kjøbenhavn, saa er Faren ikke stor. Jeg frygter mere for, at der er andre Steder, hvor de kunne være udsatte for at faa Grunden lagt baade